

ת"פ 65539/12/14 - פרקליטות מחוז מרכז - פלילי נגד רפי בכר

בית משפט השלום ברמלה

19 מאי 2016

ת"פ 65539-12-14 פרקליטות מחוז מרכז - פלילי נ' בכר שמואל

בפני כב' השופט ד"ר עמי קובו, סגן הנשיאה
מאשימה פרקליטות מחוז מרכז - פלילי
נגד רפי בכר
נאשם

ב"כ המאשימה: מר שמואל קונסטנטיני, מתמחה

ב"כ הנאשם: עו"ד נטע חפץ

החלטה

רקע

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירת **תקיפה הגורמת חבלה של ממש**, לפי סעיף 380 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "החוק").
2. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן, ביום **24.4.13 נפגשו מספר קטינים, ילידי 1998 במטרה לאסוף עצים למדורת ל"ג בעומר. בעודם ברחוב, הגיח לפתע הנאשם ברכבו ומשהבחין בהם עצר את הרכב בחריקת בלמים. הנאשם יצא מהרכב והטיח בקטינים בצעקות כי יידו אבנים לעבר ביתו. חרף הכחשת הקטינים את האשמה תפס הנאשם את ידו הימנית של ר.ג. וסובב אותה אל מאחורי גבו. סטר על לחיו של י.ט, חבט באגרופו על לחיו הימנית של ג.מ. ודחפו. כתוצאה מכך נגרם ל- ג.מ. אדמומית בלחיו וחתך בידו. וכן תפס הנאשם בידו של נ.ד. בחוזקה וגרם לו לחבלה בידו הימנית.**
3. הצדדים הגיעו להסדר דיוני, לפיו הנאשם הודה והורשע בכתב האישום המתוקן ונשלח לקבלת תסקיר שירות מבחן אשר יבחן, בין היתר, את שאלת ביטול הרשעתו. המאשימה הצהירה כי עמדתה להרשעת הנאשם ולעונש מאסר שירוצה בעבודות שירות.

תסקיר שירות המבחן

4. על פי תסקיר שירות המבחן מיום 5.4.16, הנאשם כבן 42, נשוי ואב ל- 3 ילדים, מתגורר עם משפחתו ועובד כ- 4.5 שנים כמנהל צוות בחברת שילוח בינלאומית. סיים 12 שנות לימוד ובעל תואר ראשון במנהל עסקים. שירת שירות צבאי מלא. מתמודד עם מחלת לב משנת 2007 במהלכה עבר אירוע לב וויתר על זכותו לקצבה כדי להשתייך למעגל התעסוקתי. בהיותו כבן 12 נפטר אביו ממחלה. הנאשם תיאר את קשייו לגדול ללא דמות אב וניסיונותיו להתמודד בעצמו כדי שלא להעמיס על משפחתו. בהתייחסו לעבירה תיאר ברקע לביצועה השארת ילדיו הקטנים בהשגחת בנו הגדול, אשר היה אותה עת בן 12, אשר התקשר אליו בבהלה וסיפר כי הקטינים זורקים אבנים על ביתם וכי כמעט פגעו

עמוד 1

בהם כשהיו בחצר. לדבריו, חשש למצבם, יצא ממקום עבודתו והגיע תוך זמן קצר למקום שם זיהה את הקטינים והתנהג כמתואר. מסר כי התנהל מתוך פחד וחשש וחוסר יכולת לבחון את מעשיו בעת העבירה. מסר כי לא התכוון לפגוע בקטינים ומתבייש מעשיו. הנאשם חש אשמה וחרטה על הפגיעה בקטינים ומצטער כי לא שימש דוגמה כהורה לילדיו. שירות המבחן התרשם כי הנאשם התנהל באופן אימפולסיבי ללא שיקול דעת כשהוא מונע מחשש לפגיעה בילדיו. לצד זאת התרשם שירות המבחן כי הנאשם לוקח אחריות על מעשיו ומגלה אמפתיה כלפי המתלוננים. שירות המבחן התרשם מנאשם שביצע העבירה אינו מאפיין את התנהלותו. שירות המבחן העריך כי הסיכון להישנות התנהגות אלימה הינו נמוך. לאור הערכת שירות המבחן לפיה לנאשם אין בעיה המצריכה התערבות בתחום השליטה בכעסים, לא המליץ שירות המבחן על הליך טיפולי ותחת זאת המליץ על הטלת עונש של צו של"צ וכן על ביטול הרשעתו.

ראיות לעונש

5. העד אפרים אלפר - היה מנהלו של הנאשם עד אשר הנאשם פוטר בעקבות שינויים במקום העבודה. תאר כי ביום המקרה, בשעות הלחץ בעבודה, נכנס אליו הנאשם במהלך פגישה ואמר כי הוא חייב לצאת הביתה משום שבנו התקשר ומסר כי זורקים עליו אבנים. עוד מסר כי כל העובדים עוברים בדיקה של רישום פלילי לפני שהם נקלטים בעבודה. ככל שיש רישום פלילי הדבר מדווח. מסר כי למיטב ידיעתו משמתגלה כי יש רישום פלילי נערכת בדיקה נוספת של מחלקת הביטחון.
6. העד מעיין בכר - בנו של הנאשם. מסר כי באותו יום שהה בבית עם אחיותיו הקטנות, ראה נערים שזורקים אבנים, ביקש מהם להפסיק ואולם הם החלו לגדפו. לדבריו הוא נלחץ מאוד, נכנס לפאניקה והתקשר לנאשם שיגיע הביתה.

טיעוני הצדדים

7. לטענת ב"כ המאשימה, עו"ד קובי מושקוביץ, בתיק זה יש מקום להתייחס לנסיבות העבירה בכללותן. מדובר במעשים מכוערים, הגם שהחבלות שנגרמו בסופו של דבר אינן מן החמורות. הקטינים בתיק זה יצאו לבילוי משותף וללא שום סיבה התנפל עליהם הנאשם והכה אותם ומכאן החומרה שבתיק. על כן, ראוי כי הנאשם יורשע בתיק זה ושהדבר ילווה אותו ואת החברה הסובבת אותו. יש מקום להטיל עונש משמעותי על אדם אשר תקף קטינים חסרי הגנה ואין זה משנה שהחבלות שנגרמו אינן מהרף הגבוה. לפיכך עתר ב"כ המאשימה להשאיר על כנה את הרשעת הנאשם וכן להשית עליו מאסר שירוצה בעבודות שירות.
8. לטענת ב"כ הנאשם, עו"ד נטע חפץ, יש מקום להתייחס לרקע של ביצוע העבירה אשר התרחשה לאחר שהנאשם קיבל שיחת טלפון מבנו המפוחד. הנאשם בן 42, נעדר עבר פלילי, משכיל, בעל תואר ראשון, אשר עבד 4 שנים וחצי בשילוח בחברת "פדקס". חברות שילוח מעין אלו נמצאות בתוך נתב"ג והעובדים נדרשים לקבל אישור עבודה מחמיר כדי להיכנס למקום. הרשעת הנאשם תפגע בו שעה שינסה להתקבל שוב לעבודה מסוג זה. אין המדובר בתקיפה ברף גבוה, רק שניים מהקטינים נחבלו ולא מדובר בחבלות ברף גבוה. מתחם העונש צריך להתחיל ממאסר על תנאי וברור שיש למקם את הנאשם ברף התחתון של המתחם. הנאשם פעל מתוך מצוקה נפשית. הנאשם לקח אחריות מלאה על מעשיו, הביע חרטה והודה בהזדמנות הראשונה. תסקיר שירות המבחן בעניינו חיובי וממליץ על ביטול ההרשעה והטלת של"צ. לפיכך עתרה ב"כ הנאשם לבטל את הרשעת הנאשם ולאמץ את המלצת

שירות המבחן.

דין - הוכחת נסיבות ביצוע העבירה בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין

9. הצדדים נחלקו ביניהם בסוגיית הוכחת נסיבות ביצוע העבירה. בעת הצגת הסדר הטיעון עתרה ההגנה לאפשר לה להביא לעדות את בנו של הנאשם במסגרת הטיעונים לעונש, וזאת כדי להוכיח דבר קיומה של שיחת טלפון שקיים הבן עם הנאשם, אשר הובילה לביצוע העבירה, וזאת במסגרת הוכחת נסיבות ביצוע העבירה. בהחלטה מיום 26.11.15 הותר להגנה לעשות כן, ואכן בטיעונים לעונש העידה ההגנה את בנו של הנאשם, אשר העיד כי ראה נערים שזרקו אבנים, נלחץ, התקשר לנאשם וביקש ממנו להגיע הביתה. המאשימה התנגדה לכך.

10. סעיף 40 י' לחוק העונשין, אשר חוקק במסגרת תיקון 113 לחוק העונשין, דן בהוכחת נסיבות הקשורות בביצוע העבירה וקובע כדלקמן:

(א) בית המשפט יקבע כי התקיימו נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, על בסיס ראיות שהובאו בשלב בירור האשמה.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א) -

(1) בשלב הטיעונים לעונש, הנאשם רשאי להביא ראיות מטעמו, ובלבד שאינן סותרות את הנטען על ידו בשלב בירור האשמה, והצדדים רשאים להביא ראיות שנקבע בחיקוק כי יובאו בשלב זה;

(2) בית המשפט רשאי, לבקשת אחד מהצדדים, להתיר להביא ראיות בעניין נסיבות הקשורות בביצוע העבירה בשלב הטיעונים לעונש, אם שוכנע כי לא היתה אפשרות לטעון לגביהן בשלב בירור האשמה או אם הדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין.

...

(ד) בלי לגרוע מהוראות סעיף קטן (ב)(2), הודה הנאשם בעובדות כתב האישום, בין לאחר שמיעת הראיות ובין לפני כן, יכול כל כתב האישום שבו הודה את כל העובדות והנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

עיון בסעיף החוק מעלה כי בית-המשפט רשאי להתיר לאחד הצדדים להביא ראיות בעניין נסיבות הקשורות בביצוע העבירה בשלב הטיעונים לעונש, אם שוכנע כי לא הייתה אפשרות לטעון לגביהן בשלב בירור האשמה אם או הדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין. אמנם, כאשר נאשם מודה בכתב האישום, אמור כתב האישום לכלול את כל העובדות והנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, ואולם לעתים הצדדים אשר מגיעים להסדר טיעון בנוגע למרבית עובדות כתב האישום, נותרים חלוקים ביניהם לגבי נסיבה מסוימת הקשורה בביצוע העבירה, אשר אינה מהווה יסוד מיסודות העבירה. סבורני כי במצבים מסוג זה, שבהם נותרת נסיבה כזו שנויה במחלוקת בין הצדדים, יש לאפשר לנאשם להודות באשמה בכתב האישום, ולאפשר לשני הצדדים להביא ראיות בנוגע לנסיבה שבמחלוקת. אין מקום לכפות על ההגנה ניהול סרק של ההליך כולו כדי שתוכל להוכיח נסיבה אשר רלוונטית לעונש בלבד, ואין מקום לכפות על ההגנה לוותר על הוכחת הנסיבה. סבורני כי הן שיקולי הגינות והן שיקולי יעילות תומכים במסקנה זו, וכך אף נעשה במקרים אחרים בהסכמת הצדדים (ראו למשל, ת"פ 41443-01-16 פרקליטות מחוז מרכז נ' קרסניץ (פרוטוקול מיום 21.4.16)).

11. בנסיבות המקרה דנן, לאחר ששמעתי את עדות בנו של הנאשם, סבורני כי עלה בידי ההגנה להוכיח, במאזן ההסתברויות, את נסיבות ביצוע העבירה, במובן זה שהנאשם ביצע את העבירה, בעקבות ובהשפעת שיחת הטלפון האמורה שקיבל מבנו.

סוגיית ביטול הרשעה

12. הימנעות מהרשעה, תוך הטלת צו מבחן או צו שירות לתועלת הציבור, מהווה חריג לכלל לפיו מקום שהוכחה אשמתו של אדם, יש להרשיעו בדין. הרשעתו של מי שעבר עבירה פלילית, היא פועל יוצא מהפרת הנורמה הפלילית, והיא מהווה תוצאה מתבקשת של הוכחת האשמה הפלילית. ההרשעה הפלילית של נאשם שאשמתו הוכחה מהווה מרכיב חיוני בהליך הפלילי, ונועדה להעביר מסר של הרתעת היחיד והרבים, ולשוות למעשה העבירה תווית של מעשה פסול בעיני החברה, שגמול עונשי בצדו. חרף הכלל האמור, המשפט מניח, כי במורכבות החיים האנושיים, עשויים להיווצר מצבים קיצוניים אשר אינם מתאימים להחלת הכלל המחייב הרשעה פלילית בעקבות הוכחת אשמה. במצבים חריגים מיוחדים ויוצאי דופן, כאשר עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עוצמת פגיעתה של ההרשעה הפלילית בנאשם האינדיבידואלי לבין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי-חברתי הכללי, קיימת אפשרות כי חרף אשמתו של הנאשם, הוא לא יורשע בדין (ע"פ 9893/06 **לאופר נ' מדינת ישראל** (31.12.07)).

13. בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 337 (1997) נקבע כי הימנעות מהרשעה אפשרית בהצטבר שני גורמים מרכזיים: ראשית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים, ושנית על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם.

14. יישום המבחנים האמורים בדבר אי הרשעת הנאשם למקרה דנן, מעלה כי ניתן להסתפק באי הרשעת הנאשם בדין בהתאם להמלצת שירות המבחן.

15. באשר לסוג העבירה ונסיבותיה, מנסיבות תיק זה עולה כי הנאשם יצא את מקום עבודתו בשיאו של יום עבודה, לאחר שקיבל טלפון בהול מבנו בן ה-12 לפיו הוא לבד בביתו עם אחיותיו וישנם ילדים מחוץ לבית אשר זרקו לעברם אבנים. כשהגיע לקרבת ביתו וראה קבוצה של קטינים, הניח כי הם אלו אשר פגעו בילדיו ולכן פעל כמיוחס לו בכתב האישום. הגם שמדובר בעבירה חמורה אשר נושאת בחובה אלמנט של בריונות ופגיעה בקטינים, הרי שלא ניתן לקבוע כי מדובר בעבירה שרף חומרתה אינו מאפשר לוותר בנסיבות המקרה על הרשעה. מה גם שמדיניות הענישה בעבירות דומות נע ברובו סביב עונשים צופי פני עתיד ושירות לתועלת הציבור ובמקרים לא מעטים אף בוטלה ההרשעה (ראו למשל ת"פ (ת"א) 42844-06-13 **מדינת ישראל נ' מורן** (22.10.15), ת"פ (נת') 9015-06-14 **מדינת ישראל נ' חאג' יחיא** (3.2.16), ת"פ (ת"א) 16036-08-14 **מדינת ישראל נ' פרג'** (26.5.15)). לעניין חומרת העבירה מן הראוי להפנות לקביעות בית המשפט העליון מן העת האחרונה בהקשר לעבירה של סיוע לסרסרות למעשי זנות, בע"פ 5446/15 **חנימוב נגד מדינת ישראל** (3.3.16):

"בנסיבות המיוחדות של המקרה שלפנינו, אנו סבורים כי הנורמה החברתית הכללית סובלת את אי הרשעתו בדין נוכח הפגיעה הכבדה בסיכויי שיקומו של המערער. אכן, המדובר בעבירה חמורה, בעלת פסול מוסרי אינהרנטי, אך עם זאת, דומה כי עבירה זו אינה משתייכת לקטגורית העבירות בהן לא ניתן, מניה וביה, לבטל את הרשעתו של הנאשם מבלי לפגוע בשיקולי ענישה אחרים. זאת במיוחד שעה שמשקלם של שיקולי ענישה המסורתיים - הרתעה ומניעה - נמוך ביותר בענייננו,

נוכח הפסקת המעשים מיוזמתו של המערער, אף טרם החלה חקירה משטרתית בנושא, ושאיפתו האמתית והכנה לשוב לדרך המוטב. אל מול חומרת העבירה והתועלת של ההרשעה לאינטרס הציבורי, יש להעמיד את הנזק הצפוי לנאשם כתוצאה ממנה.

16. דברים אלה של בית המשפט העליון (כב' השופט ס' ג'ובראן) בנוגע לעבירת הסיוע לסרסרות למעשי זנות, שהינה חמורה יותר מהעבירה במקרה דנן, יפים מקל וחומר לתיק זה. בהקשר זה ראו גם עפ"ג (מח' מרכז-לוד) 14167-10-15 **אלמנאו נ' מדינת ישראל** (9.2.16) וכן עפ"ג (מח' מרכז-לוד) 30661-12-15 **חטיב נ' מדינת ישראל** (17.4.16).

17. נסיבות ביצוע העבירה המתוארות לעיל, כמו גם נסיבותיו של הנאשם שהינו אדם נורמטיבי, נשוי ואב ל- 3 ילדים, בעל תואר ראשון במנהל עסקים, שירת שירות צבאי מלא אשר ניהל אורח חיים נורמטיבי וביצוע העבירה הינו חריג לאורח חייו ואינו מאפיין את התנהלותו וכאשר הנאשם הודה באשמה ונטל אחריות למעשיו, מביאים למסקנה כי ניתן להימנע מהרשעתו בדיון, וזאת מבלי לפגוע בשיקולי הענישה האחרים.

18. גם כאשר לדרישה בדבר הוכחת פגיעה קונקרטית בשיקומו של הנאשם, סבורני כי נוכח גילו של הנאשם, מצבו הרפואי והעובדה כי במשך 4 שנים וחצי עסק בשילוח בינלאומי וזהו תחום עיסוקו, ישנו חשש ממשי כי הרשעה פלילית תפגע ביכולתו למצוא עבודה בתחום עיסוקו ובכך עשוי להיפגע מטה לחמו באמצעותו הוא מפרנס את משפחתו וילדיו. אמנם הנאשם כעת אינו מועסק בחברה ממנה פוטר בעקבות שינויים בחברה, אולם מדובר בתחום עיסוקו המרכזי של הנאשם בו ינסה הנאשם לשוב ולהיקלט שנית ועל פי הנהלים בחברות מסוג זה, אשר ממוקמות בנתב"ג, ידרש הנאשם לעבור בדיקה ביטחונית קפדנית ונראה כי הרשעה בפלילים עלולה לחסום את דרכו ולפגוע פגיעה בלתי מידתית בהמשך העסקתו. עדות מנהלו של הנאשם בכל הנוגע לנהלים בנושא מוכיחה ברמה מספקת את הדרישה האמורה.

19. לפיכך, באיזון בין השיקולים השונים סבורני כי יש מקום לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהימנע מהרשעת הנאשם. עם זאת, מן הראוי להטיל על הנאשם צו של"צ בהיקף משמעותי יותר מזה שעליו המליץ שירות המבחן וזאת לצד פיצוי משמעותי למתלוננים הקטינים אשר נפגעו מידיו של הנאשם.

סוף דבר

20. הרשעת הנאשם מבוטלת וההליך מסתיים באי הרשעה תוך קביעה שהנאשם ביצע את העבירה המיוחסת לו.

21. צו של"צ בהיקף של 250 שעות לפי תוכנית שגיבש שירות המבחן. הנאשם מוזהר כי אם לא יבצע את השל"צ כנדרש, ניתן יהיה להפקיעו ולהרשיעו בדיון ולגזור את דינו.

22. פיצוי למתלוננים בסך 1,500 ₪ לכל מתלונן (סה"כ 6,000 ₪). הפיצוי יופקד עד ליום 1.8.16 ויועבר למתלוננים (באמצעות הוריהם) על פי פרטים שתמסור המאשימה.

אני מורה על עיכוב ביצוע תחילת השל"צ למשך 45 ימים.

המזכירות תמציא העתק לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, י"א אייר תשע"ו, 19 מאי 2016, בנוכחות הצדדים.

חתימה